

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320010542
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320010542.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného B. O. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/86/2020 zo dňa 24.02.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.05.2021 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného B. O., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava III pod sp.zn. 46T/86/2020 dňa 24.02.2021 uznal obžalovaného B. O. vinným v bode 1) zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, v bode 2) zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona a v bodoch 3) a 4) zo spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) od presne nezisteného času v roku 2018 do dňa 02.08.2019 v obci H. pri P., na ulici B. č. 5 v rodinnom dome mal v rôznych časových intervaloch spôsobiť fyzické a psychické utrpenie svojej matke, poškodenej V.. U. O., nar. XX.XX.XXXX a to bitím, stláčaním jej nosa, vykrúcaním jej rúk až mala modriny, fackaním po hlave, údermi otvorenou rukou do tváre, vyhrázaním sa fyzickým násilím, vulgárnym nadávaním „ty piča, ty kurva, ty sviňa, ty hovädo, dojedala si mi život, uškodila si celej rodine“, oblievaním studenej vody, sácaním na zem, vyvolávaním strachu o jej život, budením poškodenej v noci hlasnou hudbou, krikom a vulgárnymi nadávkami na jej osobu, taktiež v noci, keď poškodená spala ju ťahal za vlasy, čím ohrozoval jej fyzické a psychické zdravie, pričom keď si chcela poškodená privolať pomoc, tak jej v tom bránil vytrhnutím telefónu z ruky a hodením o zem,

2) dňa 16.03.2020 v čase okolo 09:20 hod. v obci H. pri P. na adrese B. č. XXX/X prišiel za svojou matkou, poškodenou U. O., nar. XX.XX.XXXX, do kúpeľne, kde ju sotil do rohu miestnosti a začal ju udierať päšťami do tváre a celého tela, taktiež ju kopal a následne zobral plastový lavór, ktorým jej búchal po hlave, následne poškodenú odtiahol do druhej miestnosti, kde potom čo napustil lavór vodou ju následne oblieval a znova bil, následne poškodenú po zemi začal ťahať za sveter po celom dome, vplyvom čoho bola poškodená škrtená svetrom a opakovane jej vravel, že ju zabije, vonku na dvore chytil poškodenú pod krk, sotil ju zo schodov a povedal jej, že si má vykopať vlastný hrob a že ju zabije, čím vzbudil u poškodenej U. O. obavu o svoj život a zdravie,

3) dňa 16.03.2020 v čase okolo 9:20 hod. v obci H. pri P. preskočil plot, následne vstúpil do rodinného domu na adrese H. pri P., B. č. 5, kde držal svoju matku U. O. pod krkom a sotil ju zo schodov napriek tomu, že dňa 12.03.2020 o 12:50 hod. bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bernolákovo podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov vykázaný zo

spoločného obydlija ohrozenej osoby Q. P., pričom vykázanie zo spoločného obydlija sa vzťahuje na priestor: H. pri P., B. X na adresu B. č. 5, H. pri P.,

4) dňa 20.03.2020 v čase okolo 17:00 hod. v obci H. pri P. na adrese B. ul. č. X prekonal približne 200 cm vysoké oplotenie na pozemku tam situovaného rodinného domu takým spôsobom, že nezisteným predmetom z neho vypáčil tri dosky, čím si vytvoril medzeru v oplotení, cez ktorú vnikol na pozemok, kde sa presunul najskôr do pivnice, neskôr sa voľne pohyboval po pozemku a následne sediac na schodoch pred vstupnými dverami rodinného domu tam zotrval až do príchodu policajnej hliadky v čase o 17:44 hod. dňa 20.3.2020 napriek tomu, že dňa 12.03.2020 o 12:50 hod. bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bernolákovo podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov vykázaný zo spoločného obydlija ohrozenej osoby Q. P., pričom vykázanie zo spoločného obydlija sa vzťahuje na priestor B. č. 5, H. pri P., a zároveň bol dňa 19.03.2020 v čase o 9:30 hod. vyšetrovatelkou Okresného riaditeľstva PZ, Senec v zmysle § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore vykázaný zo spoločného obydlija ohrozenej osoby U. O., pričom vykázanie zo spoločného obydlija sa vzťahuje na priestor B. č. 5, H. pri P.,

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím na § 38 ods. 4, § 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie smerujúce proti výrokom o vine a o treste. Odvolanie obžalovaný písomne odôvodnil vlastným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.03.2021 a tiež prostredníctvom obhajcu podaním doručeným dňa 23.03.,2021.

Obhajca dôvodí, že obžalovaný tvrdí, že je nevinný, a na tomto zotráva aj po vyhlásení napadnutého rozsudku. Rozsudok považuje voči jeho osobe za nezákonný a nespravodlivý a výpovede jednotlivých svedkov považuje za jednostranne vyhodnotenú v jeho neprospech. Svoje konanie vysvetlil a podľa jeho názoru sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania a vedome nikomu neublížoval. Ako sám uviedol, svojej mame sa snažil pomáhať. Čo sa týka svedkov P. a I., títo proti nemu vypovedajú, lebo nechcel, aby viac bývali v spoločnom dome spolu s ním a jeho mamou a chcel, aby tento dom opustili, keďže nemali ani len nájomnú zmluvu a podľa neho neplatili ani dohodnutú sumu. Túto sumu si dohodli s mamou, ale zmluvu medzi sebou nemali. R. svedkovia neboli prítomní pri skutkoch kladených obžalovanému za vinu, a teda nie je možné z nich vychádzať. Nevedia o veci nič, a to, čo uviedli, bolo len vytrhnuté z kontextu, a použité boli tie časti, ktoré sú vhodné na to, aby mohol byť obžalovaný O. odsúdený za to, čo neurobil. Na základe uvedeného obhajca navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného oslobodil spod obžaloby, alternatívne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju opätovne prejednal a rozhodol.

Obžalovaný odôvodňuje odvolanie tým, že je nevinný, pričom v konaní došlo k porušeniu jeho práv. Jeho obhajca aj s vyšetrovateľom PZ porušili zákon. Bola mu ustanovená JUDr. Oľga Šajdíková za náhradnú obhajkyňu, tak ako je možné, že na hlavnom pojednávaní dňa 24.02.2021 bol prítomný Mgr. Igor Schweighofer. Mala byť prítomná JUDr. Šajdíková. Ďalej obžalovaný podal trestné oznámenie za krivú výpoveď na J. W. a príslušníka PZ O.. Nebolo mu umožnené vzhliadnuť kamerový záznam W.. Kto pustil z cesty psa O. dnu do domu, dal tašku matke, rybársku stoličku, bicykel, kto dal rýľ a lopatu do pivnice? W. mala v ruke kľúče od brány a chcela policajtom odomknúť. Obžalovaný v trestnom oznámení žiadal o rekonštrukciu na U. W. za fyzické napadnutia a podvod na matke obžalovaného. Tento podvod obžalovaný rozoberá v odvolaní. Podal trestné oznámenie na policajtov za ich zákrok a spôsob zranenia, bude žiadať zadosťučinenie. Podal trestné oznámenia aj na súdnych znalcov. Obžalovaný k odôvodneniu odvolania pripojil doklad zo dňa 15.03.2020 o zaplatení sumy 10 € Univerzitnej nemocnici. Vyšetrenie za prítomnosti policajtov považuje obžalovaný za zavlečenie a obmedzovanie jeho slobody. Ďalej obžalovaný priložil opatrenie sp.zn. 46T/86/2020 zo dňa 08.02.2021 o ustanovení JUDr. Ľuboslava Kašubu za jeho obhajcu v prejednávanej trestnej veci, rozkaz Okresného úradu Senec sp.zn. OU-SC-OVVS-2020/012722 zo dňa 10.07.2020 o uznaní jeho viny zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil proti Q. P. tým, že mu do zámku vchodových dverí naliel sekundové lepidlo a pred dvere mu naukladal zavaraniny, za čo bol sankcionovaný pokutou 20 €. Toto rozhodnutie obžalovaný považuje za dôkaz, že Q. P. je podvodník aj spolu s policajným zborom.

Prílohou odôvodnenia odvolania sú aj oznámenia prokurátorov o prijatí jeho trestných oznámení, a tiež rozhodnutie o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 12.03.21020, ktorým obžalovaný dokazuje, že nemohol byť vykázaný, keď dňa 14. až 15.03. bol zavlečený na urgentný príjem v Ružinove.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo súdom prvého stupňa doručené v súlade s § 314 Trestného poriadku.

Poškodená V. U. O., CSc. sa vyjadrila k odvolaniu obžalovaného podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.04.2021. Poškodená trvá na svojich výpovediach pred orgánmi činnými v trestnom konaní a pred súdom, všetky jej výpovede sú pravdivé a nič nezatajila. Syn nikdy nemal trvalý pobyt v jej dome na B. ulici X v H. pri P. a jeho tvrdenia o obmedzovaní vstupu na jej pozemok a do jej domu proti sú zavádzajúce. Neustále vstupoval do jej domu proti jej vôli a ohrozoval ju fyzicky aj psychicky. Ničil jej majetok a neskôr začal poškodzovať aj majetok susedov. Jeho odvolanie aj trestné oznámenie poškodená považuje za pokus pokračujúce ubližovanie jej osobe. Odporúča ho psychiatricky vyšetriť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť odvolania podaného oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí. Odvolací súd teda nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obhajca pridržoval písomných dôvodov odvolania a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, alebo aby obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

Poškodená pred odvolacím súdom uviedla, že to, čo jej syn vypovedal sa nezakladá na pravde, ona na hlavnom pojednávaní opísala, ako ju fyzicky napádal a ničil jej majetok, a to je pravda. Po jeho prepustení z väzby prišiel k nej, za 5 dní vypil 10 litrov vína a pokračoval v poškodzovaní majetku. Blúzni a jej paranoidný, podnájomník poškodenej naňho zavolať políciu už po prepustení z väzby. Polícia mu dala fúkať, čo on odmietol. Je chorý.

Zástupca krajskej prokuratúry považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za zákonné a správne, a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný B. O. pred odvolacím súdom poukázal na to, čo uviedol vo svojom písomnom odvolaní. Je nevinný a chce, aby súd rozhodol v jeho prospech v plnom rozsahu.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobe tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, dôkazy vykonal zákonným spôsobom, správne ich jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a svoje rozhodnutie aj zákonným spôsobom odôvodnil.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III podal dňa 31.07.2020 na B. O. obžalobu v bode 1) pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, v bode 2) pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona a v bodoch 3) a 4) pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Trestného zákona na totožnom skutkovom základe, ako je uvedený v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.10.2020 obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného B. O., v procesnom postavení svedka vypočul poškodenú V. U. O., CSc., vypočul svedkov Q. I., Q. P., J. W., vypočul znalkyňu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, Q. Janu Feldmarovú, znalca z odboru psychológia Mgr. Gabriela Hrustiča, podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecké posudky uvedených znalcov, a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy. Súd odmietol vykonať dôkazy výsluchom svedkov X. O. a Y. B., nakoľko sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že týranie a fyzické útoky na poškodenú poprel. Pripustil len vykrúcanie jej nosa. Skutočnosť, že matka sa ocitla na ulici v spodnom prádle, vysvetlil tým, že po smrti sestry a po jej pohrebe dňa 02.10.2019 začala piť. Nahneval sa na matku a vulgárne jej nadával, na čo mal dôvody, ale nebil ju. Nútila ho bývať v lese, kúpať sa v jazere, bol bezdomovec. V marci 2020 ho matka zobudila, že ide do nemocnice na vyšetrenie na COVID - 19, kde išli s ním aj policajti, po návrate z nemocnice bolo všetko v dome prerobené proti nemu, preto sa na matku nahneval, ale nebil ju. Policajt sfaľšoval rozhodnutie o vykázaní zo spoločného obydľia, skutku v bode 4) sa nemohol dopustiť, pretože dňa 19.03.2020 bol prítomný na Okresnom súde Bratislava III, kde sa rozhodovalo o jeho vzatí do väzby, a zároveň mal podpisovať potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia.

Odvolací súd po preskúmaní dôkazov vykonaných pred súdom prvého stupňa konštatuje, že boli produkované také dôkazy vo vzťahu ku všetkým štyrom bodom obžaloby, že v plnom rozsahu vyvracajú obhajobu, a poskytujú primeraný podklad pre rozhodnutie o vine obžalovaného v plnom rozsahu. Verziu poškodenej, ktorá opísala skutok v bode 1) v súlade so skutkovou vetou obžaloby, potvrdzujú viaceré dôkazy. Podnájomníci poškodenej Q. I. a Q. P. uvádzali hrubé správanie obžalovaného voči matke v posledných 4 rokoch. Vždy po návrate z práce sa im poškodená sťažovala, čo sa jej stalo - že ju búchal lavórom na temeno hlavy, dával jej studenú sprchu, zdvíhal jej nohy aby spadla. Svedkovia priamo pozorovali na poškodenej modriny a počuli ju opakovane, ako kričí o pomoc a obžalovaný na ňu kričí, aby bola ticho. Ničil zariadenie domu a majetok poškodenej. Obaja svedkovia konštatovali agresivitu obžalovaného pod vplyvom alkoholu aj voči nim, susedom a iným osobám. Svedok Q. P. aj na vlastné oči videl fyzické napádanie poškodenej obžalovaným. Krik o pomoc pravidelne počula aj suseda J. W., ktorej sa v posledných dvoch rokoch poškodená často sťažovala na ubližovanie zo strany obžalovaného, kedy ju topil, bil a sácal, bral jej barlu, vypínal elektrinu a plyn, v noci zažínal svetlo. Často mala poškodená modriny. Ustálený skutkový stav podporilo znalecké dokazovanie, v rámci ktorého bolo preukázané, že obžalovaný je závislý na alkohole, a že u poškodenej bola zistená anxieta, reaktívne depresívne prežívanie ťažkého stupňa s narušenou sebahodnotou a neorganická porucha spánku.

Na tomto dôkaznom podklade, kedy svedecké výpovede potvrdzovali verziu poškodenej, ktorej výpoveď ani pri hodnotení jednotlivo nevykazovala žiadne dôvody pre jej spochybňovanie, aj odvolací súd dospel k záveru, že obhajoba obžalovaného v bode 1) bola vyvrátená vykonaným dokazovaním. So spôsobom, akým súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané dôkazy, sa odvolací súd plne stotožnil. Vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná vyššie rozobratými dôkazmi, ktoré poskytujú nepochybný záver o tom, že obžalovaný konal tak, ako mu bolo kladené za vinu. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď obhajobu obžalovaného neakceptoval. Na základe vyššie rozvedených úvah ani odvolací súd nezhliadol žiadne rozumné pochybnosti o tom, že ku skutku v bode 1) došlo tak, ako je uvedené v obžalobe, a to na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a jednoznačne usvedčujú obžalovaného.

V bode 2) bol priebeh skutku tiež hodnoverne preukázaný výpoveďou poškodenej a priamej svedkyne J. W., ktorá počula vyhrážky uvedené v skutkovej vete a zreprodukovala ich pred súdom. V dôsledku kriku poškodenej vyšla von a videla poškodenú len v nohavičkách a roztrhanom tielku. Obžalovaný ju bil do tváre, škrtil, chcel jej zlomiť nos, kričal na ňu, že si má ísť vykopať hrob, ona kričala, aby ju pustil, ale on ju nepustil, kým svedkyňa nezasiahla.

V bodoch 3) a 4) bol tiež skutkový stav preukázaný bez rozumných pochybností. Na základe rozhodnutia Obvodného oddelenia PZ Bernolákovo bol obžalovaný dňa 12.03.2020 vykázaný zo spoločného obydľia Q. P. (totožného s obydľím poškodenej), teda z rodinného domu a príslušného pozemku. Z výpovede poškodenej a svedkyne J. W. vyplýva, že dňa 16.03.2020 sa obžalovaný preskočením plotu dostal na pozemok poškodenej, kde ju chytal pod krk, s privolanou hliadkou PZ nespolupracoval, a následne boli

proti nemu použité donucovacie prostriedky a o 10:10 hod. bol obmedzený na osobnej slobode. Po rozhodnutí súdu o nezatí obvineného do väzby dňa 19.03.2020 bol obžalovaný o 10:20 hod. prepustený na slobodu. Ak obžalovaný dôvodí, že v čase uvedenom na potvrdení o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 19.03.2020, teda o 9:30 hod., nemohol od vyšetrovateľa PZ prevziať potvrdenie, pretože bol v tom čase na výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie, odvolací súd konštatuje, že výsluch pred sudcom pre prípravné konanie sa v daný deň konal o 10:00 hod., pričom nič nebránilo doručovaniu potvrdenia obžalovanému pred výsluchom (napr. v rámci eskorty z CPZ na súd, alebo predtým). S uvedeným korešponduje skutočnosť, že po prepustení zo zadržania o 10:20 hod. poškodená v poobedňajších hodinách volala políciu po poučení, že má volať 158, ak by sa obžalovaný objavil v jej obydli, pričom tento sa tu objavil, hliadka prišla na miesto, a poškodená umožnila obžalovanému vziať si osobné veci (č.l. 104). Táto skutočnosť je z hľadiska vzniku trestnej zodpovednosti obžalovaného nevýznamná, keďže bol z daného obydlija vykázany „duplicitne“, a to tak vo vzťahu k Q. P. ako aj vo vzťahu k V.. U. O.. Napriek tomu obžalovaný nasledujúci deň - 20.03.2020 opäť prišiel do daného obydlija, poškodil plot, vošiel do domu a pohyboval sa na príľahlom pozemku, kde bol následne na podklade oznámenia J. Syrovej opäť obmedzený na osobnej slobode PMJ PZ Bratislava. Tieto skutočnosti obe svedkyne potvrdili.

Odvolací súd teda dospel k záveru, že možno s istotou konštatovať, že všetky 4 skutky sa stali tak, ako je uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa nepochybil pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného, keď jeho konanie v bode 1) zodpovedá zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, v bode 2) prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona a v bodoch 3) a 4) pokračovaciemu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h) Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že obžalovaný spôsobil svojej matke psychické utrpenie bitím, údermi, vyvolávaním strachu a stresu, ponižovaním, a tiež bezdôvodným odopieraním spánku. Tiež sa jej vyhrážal spôsobom, ktorý vzbudil u nej dôvodnú obavu o život, pričom ju aj fyzicky napadol, a nerešpektoval rozhodnutie policajného orgánu, a to opakovane, v krátkom časovom slede za sebou, čo bolo tiež sprevádzané neakceptovateľným správaním predovšetkým v vlastnej matke, ale aj k susedom, okoloidúcim a policajtom. Konal pri tom predovšetkým pod vplyvom alkoholu, ale bez toho, aby jeho závislosť mala forenzne významný vplyv na jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, preto odvolací súd hodnotí jeho zavinenia minimálne ako nepriamy úmysel v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona.

Odvolací súd nevzhladol pochybenia ani vo výroku o treste napadnutého rozsudku v zmysle porušenia zákona. Uložený trest sa však vzhľadom na to, že obžalovaný svojej matke zničil akékoľvek možnosti pozitívneho a šťastného prežívania v neskoršom období jej života, správal sa k nej ako k handre, mlátil ju a ponižoval, a to potom, čo stratila dcéru, čo odvolací súd považuje za vrchol bezcitnosti a egoizmu, pričom nebol schopný ani na verejnom zasadnutí urobiť ani minimálnu sebareflexiu, javí skôr ako príliš mierny, čo však nebolo možné bez príslušného odvolania v konaní pred odvolacím súdom korigovať. Správne ukladal súd prvého stupňa úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov vo viacčinnom súbehu, pričom jeden z nich je zločinom, v dôsledku čoho sa horná hranica najprísnejšej trestnej sadzby zbiehajúcej sa trestnej činnosti, ktorá je podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona 3 až 8 rokov, zvyšuje o jednu tretinu na 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov.

Po nadobudnutí účinkov nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 o nesúlade § 41 ods. 2 Trestného zákona v texte za bodkočiarkou s čl. 1 Ústavy SR už nemôže nastať situácia, že by súčasné použitie

§ 38 ods. 4, ods. 5 alebo ods. 6 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Inými slovami, keďže po zrušení časti asperačnej zásady o zvyšovaní dolnej hranice trestnej sadzby už nedochádza k interakcii medzi § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorý zvyšuje (už len) hornú hranicu trestnej sadzby s § 38 ods. 4 - 6 Trestného zákona,

ktoré zvyšujú dolnú hranicu trestnej sadzby, je a priori vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení mohlo byť pre páchatel'a neprimerane prísne (obdobne aj 5Tdo/66/2019). Spôsob, akým súd prvého stupňa ustálil priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, teda že zistil priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a žiadne poľahčujúce okolnosti, zodpovedá vyššie uvedenému, keďže obžalovanému súd prvého stupňa neuložil trest nad rámec nezvýšenej trestnej sadzby, a teda okolnosť spáchania viacerých trestných činov nebola použitá v neprospech obžalovaného viac ako jedenkrát. Súdu prvého stupňa odvolací súd vytýka nesprávne odôvodnenie ustálenia priťažujúcej okolnosti podľa

§ 37 písm. m) Trestného zákona, keď súd prvého stupňa konštatoval, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený, čo nezodpovedá odpisu jeho registra trestov, z ktorého je zrejmé, že odsúdenie Okresným súdom Bratislava II sp.zn. 3T/41/2006 zahladené nie je, obžalovaný vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody dňa 17.03.2008. Odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti je v rozpore s jeho výrokom, avšak výrok je vecne správny, preto nebol dôvod tento v rámci revízie odvolacím súdom modifikovať. Odvolací súd teda tiež zistil u obžalovaného prevahu počtu priťažujúcich okolností nad počtom poľahčujúcich okolností, a preto bolo potrebné podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu na 4 roky až 8 mesiacov a ukladať trest nad touto hranicou, teda obligatórne sa muselo jednať o trest nepodmienečný, ktorý je opodstatnený aj následkom trestnej činnosti obžalovaného v podobe psychickej a emocionálnej traumy poškodenej, a tiež jeho nepriaznivými možnosťami nápravy, ktoré vyplývajú zo znaleckého dokazovania. Súdom prvého stupňa vymeraný trest odňatia slobody v dĺžke 5 rokov teda zodpovedá zákonným limitom i kritériám pre ukladanie trestov podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, hoci jeho odôvodnenie obsahuje viaceré vecné nedostatky a kontradikcie.

Výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zodpovedá zákonu, pretože začiatok prvého skutku obžalovaného je datovaný „od presne nezisteného času roku 2018“, na základe čoho odvolací súd prijal záver, že ak bol obžalovaný naposledy vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin dňa 17.03.2008, je potrebné vykladať neurčitosť v skutku v prospech obžalovaného, pretože nemožno zistiť ani vylúčiť, že obžalovaný začal páchať skutok v bode 1) napríklad 18.03.2018, teda viac ako 10 rokov od výkone trestu.

Odvolací súd nezistil žiadne vážne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.